

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

МАТЕРІАЛИ

міжнародної науково-практичної конференції

**АГРАРНА ОСВІТА ТА НАУКА:
ДОСЯГНЕННЯ, РОЛЬ, ФАКТОРИ РОСТУ**

**Інноваційні психолого-педагогічні,
лінгвістичні та правові засади аграрної науки в
умовах міжкультурної аграрної комунікації**

20 жовтня 2022 року

**Біла Церква
2022**

Інноваційні психолого-педагогічні, лінгвістичні та правові засади аграрної науки в умовах міжкультурної аграрної комунікації: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (Біла Церква, 20 жовтня 2022 р .). – Біла Церква: БНАУ, 2022. – 88 с.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Шуст О.А., д-р екон. наук.
Варченко О.М., д-р екон. наук.
Мерзлов С.В., д-р с.-г. наук.
Димань Т.М., д-р с.-г. наук.
Мірзоєв Т. К., канд. с.-г. наук.
Аріас Р., д-р філософії.
Гассемі Нейжад Ж., д-р філософії.
Ковальчук І.В., канд. юрид. наук.
Тимошук О.Г., канд. юрид. наук.
Резнік В.Г., старший викладач.
Качан Л.М., канд. с.-г. наук.
Ластовська І.О., канд. с.-г. наук.
Олешко О.Г., канд. с.-г. наук.

Відповідальна за випуск – **Олешко О.Г.,** канд. с.-г. наук.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

САМОЙЛОВИЧ А. А., старш. викладач
Білоцерківський національний аграрний університет

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТВАРИННИЦТВА

Анотація: У тезах мова ведеться про обґрунтування розробки та впровадження Аграрного Кодексу України з метою уникнення розгалуженості нормативно-правових актів, які регулюють правову сферу тваринництва та у цілому сільське господарство.

Ключові слова: аграрний кодекс, сільське господарство, тваринництво, правове регулювання, кодифікація

Тваринництво – стратегічна галузь сільського господарства будь-якої держави, завдання якої забезпечення населення продуктами харчування тваринного походження, а також забезпечення промисловості сировиною.

Світовий досвід вказує на те, що інструментарій державної підтримки постійно вдосконалюється з метою адаптації до потреб товаровиробників, держави та суспільства. Для України це неоціненний приклад досвіду, який дозволяє проаналізувати механізми державного регулювання аграрної сфери країн лідерів, визначити ступінь ефективності діючих механізмів та інструментів державного регулювання; спроектувати системний підхід до розв'язання вітчизняної кризової ситуації [7, с. 4]. Тому, важливо приділити увагу правовому регулюванню тваринництва.

Рівень споживання на одну особу молока, м'яса, риби, плодів, винограду значно нижчий науково обґрунтованих норм. Недостатніми є обсяги виробництва в Україні високобілкових консервованих продуктів на основі м'яса та риби, а також продуктів для лікувально-профілактичного харчування дітей [6].

В сучасній Україні мається чимала кількість нормативно-правових актів, які є нормами аграрного, адміністративного, земельного, трудового, цивільного права та інших галузей права. Тобто величезна кількість законів та підзаконних актів це завжди складності у їх реалізації. А при великій кількості нормативно-правових актів завжди може виникнути ситуація з подвійним тлумаченням окремих норм. Вважаємо кращим варіантом усунення даної проблеми це направлення зусиль вчених-юристів на створення кодифікованого акту у сфері сільського господарства.

Ще 22 липня 2014 року відбулась робоча нарада під головуванням Міністра АПК Ігоря Швайки щодо систематизації норм діючого законодавства в єдиний аграрний кодекс. У ході зустрічі було відокремлено три безпосередні питання, які наразі потребують вирішення:

- уніфікація, систематизація норм чинного законодавства;
- запровадження прозорих правил на ринку сільськогосподарської продукції;
- приведення у відповідність до міжнародних норм аграрного законодавства. «Аграрний кодекс – це ревізія, яка покликана систематизувати законодавство, побороти правовий хаос, існуючий у нашій державі протягом багатьох років. Україні потрібен аграрний кодекс, який би поєднав потенціал аграрного комплексу, потреби сільгоспвиробників та інтереси держави і суспільства», – впевнений Ігор Швайка[3].

На думку великого вченого В.З. Янчука, аграрне законодавство України становлять закони і нормативно-правові акти, спрямовані на організаційно-управлінське забезпечення раціонального використання земель сільськогосподарського призначення в сільськогосподарських підприємствах усіх форм власності, форм господарювання, форм керування, у приватному підсобному господарстві громадян, до яких відносяться акти, спрямовані на належну організацію ведення головних і допоміжних галузей аграрного виробництва: рослинництва і тваринництва та їхніх складових (насінництва, селекція, племінна справа, бджільництво, ставкове рибальство тощо), а також акти, які визначають нормативно-правові вимоги, спрямовані на охорону здоров'я працівників сільського господарства, додержання правил техніки безпеки і виробничої санітарії в процесі аграрного виробництва [1, с. 32-34].

В.М. Єрмоленко акцентує увагу на необхідності удосконалення будь-якого галузевого

законодавства (включаючи аграрне) перманентно виникає за умови існування таких об'єктивних чинників: а) надмірної кількості нормативно-правових актів; б) невідповідності нормативних приписів змісту суспільних відносин, які вони покликані врегульовувати; в) суперечності нормативних приписів, спрямованих на врегулювання одних і тих же суспільних відносин; г) низької якості нормативно-правових актів законодавства [4, с. 44].

На різних історичних етапах аграрне законодавство було кодифіковано в таких країнах світу, як Аргентинська Республіка, Королівство Бельгія, Республіка Колумбія, Мексиканські Сполучені Штати, Республіка Панама, Республіка Філіппіни, Французька Республіка та ін., проте, аналіз відповідних кодифікованих актів свідчить, що частина з них має інше регулятивне спрямування, порівняно з аграрним законодавством України. Доцільно здійснити запозичення позитивних напрацювань з кодифікації аграрного законодавства таких країн із розвинутою галуззю сільського господарства, як Італійська Республіка та Французька Республіка, а також використати їх безпосередньо при розробленні Аграрного кодексу України (підходи до окреслення структури кодексу, в частині формування деяких змістовних положень), проте, із обов'язковим врахуванням національних політичних, економічних, правових особливостей України [2, с. 17].

Аграрні правовідносини у Франції регулюються Аграрним кодексом, який закріплює існування різних форм власності у сільському господарстві, наявність різноманітних форм управління сільськогосподарськими підприємствами, розвиток орендних відносин, орієнтацію на великі фермерські господарства. Саме прийняття Аграрного кодексу України дозволить уникнути багатьох проблем та зробити процес правового регулювання сільськогосподарської діяльності значно простішим та прозорішим [5, с. 113].

Таким чином, Україна дійсно потребує правового реформування аграрного сектору шляхом кодифікації сільськогосподарського законодавства та підтримати думку вчених, які займають цю позицію. Наукові розробки повинні якісно впорядкувати інститути аграрного права у майбутньому кодифікованому акті.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Аграрне право України / за ред. акад. АПН, професора Янчука В. З. К.: Юрінком, 1996. 560 с.
2. Брінцов А.І. Кодифікація аграрного законодавства України: автореф. дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук. 12.00.06 «Земельне право; аграрне право; екологічне право; природоресурсне право». 21 с.
3. URL:<https://minagro.gov.ua/news/zaprovdzhennya-agrarnogo-kodeksu-mae-stati-revizieyu-suchasnogo-zakonodavstva-poklikanoyu-na-zdolannya-pravovogo-khaosu-igor-shvayka>
4. Єрмоленко В. М. Об'єктивні передумови і напрями удосконалення сучасного аграрного законодавства. Досвід і проблеми вдосконалення екологічного законодавства: міжнар. круглий стіл, присвяч. 15-річчю початку підготовки фахівців у галузі правознавства в НГУ (м. Дніпропетровськ, 14 груд. 2012 р.). Дніпропетровськ, 2012. С. 44–49.
5. Кіндзера О. С. Проблеми законодавчого забезпечення розвитку тваринництва в Україні: зб. наукових праць. ВНАУ: серія: Економічні науки. № 3 (69). 2012. С. 109–114.
6. Про схвалення Концепції Державної цільової програми розвитку аграрного сектору економіки на період до 2022 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 30 грудня 2015 р. № 1437-р.
7. Супрун О.М. Державне регулювання галузі тваринництва. Агросвіт. № 13-14. С. 3–6.

УДК 341.1

ТИМОЩУК О.Г., канд.юрид.наук, доцент

Білоцерківський національний аграрний університет

НАБУТТЯ УКРАЇНОЮ СТАТУСУ КАНДИДАТА В ЧЛЕНИ ЄС В УМОВАХ ВІЙНИ В УКРАЇНІ: МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

У тезах розкривається міжнародно-правовий аспект впливу російсько-української війни 2022 року на процес набуття Україною статусу кандидата в члени ЄС.

Ключові слова: війна в Україні, інтеграція України в ЄС, критерії членства до ЄС, територіальна цілісність України.

Настіна О.І., Бойко І.О. Юридична відповідальність за земельні правопорушення: огляд законодавства.....	68
Настіна О.І., Болобан Є.О. Приватизація земельних ділянок: правові моделі.....	70
Настіна О.І., Тропотяга К.Ю. Добросусідство в земельному праві.....	71
Обіох Н.М. Екологічні права корінних народів у міжнародно-правовій доктрині.....	72
Поляруш-Сафроненко С.О. Поняття правового регулювання добровільного об'єднання територіальних громад в Україні.....	74
Сімакова С.І. Юридична процедура розгляду справ про правопорушення у сфері земельних відносин.....	77
Пахомова А.О. До питання розвитку третейського судочинства: історико-правовий аспект.....	78
Сокиринська О.А. Основні ознаки та особливості ведення гібридної війни за нормами міжнародного права.....	80
Самойлович А.А. Актуальні питання правового регулювання тваринництва.....	82
Тимошук О.Г. Набуття Україною статусу кандидата в члени ЄС в умовах війни в Україні: міжнародно-правовий аспект.....	83
Новак Т.С. До питання правового регулювання сільського зеленого туризму в Україні.....	85